

*Цветовете, мириса и звуците на есента
в книгите, които харесвам*

ПРОЕКТ "ЛИТЕРАТУРНИ ИГРИ.NET"
реализиран от НЧ "Зора-1945" по
Програма "Глоб@лни библиотеки - България"
Грантова схема за финансиране на иновативни проекти - 2013

Методи Христов „Златна есен”

Ти не чули ?
Свири, брули
вятърът листа.
Значи, вече
в път далечен
тръгна есента.
Златна есен!
Тя донесе
едри плодове.

С тях напълни
и препълни
всички домове.
Ти не чули ?
Вятър брули
горския шума .
Значи, вече
отдалече
тук ще дойде сняг.

Лъчезар Станчев

„Есен“

Задуха северният вятър
и тежко разлюля гората
и ето над потока чист
зарониха се лист след лист.

И по небето на редици
последни закъснели птици
отлитат с писък пак на юг,
че зимата се връща тук.

Мецана из гората скита,
за сън си търси дупка
скрита.

Работните пчели отвред
за зимата си сбраха мед.

Вижте катеричката игрива,
сега се труди мълчалива -
шишарки, лешници в
хралупа
цял куп за зимата натрупа.

И мравката, добър житар,
напълни със зърна хамбар.
при пълна къща-радост има
дори в студена, дълга зима.

Елин Пелин

„Златна есен”

Златна есен златни листи рони,
птичка пее на голите клони
синджир жерави високо
минава
птичка малка жално се
прощава:
- Птици-пътници, идете си
здрави
в далечните земи и държави!
В онез страни чудни,
непознати
поздравете всичките пернати!
И пролетта рано доведете,
и за там ни всичко разправете!

Елисавета Багряна

„Есен”

Есен подранила,
много си ни мила
с гроздето в лозята,
с делвите в мазата.
Но не бързай много,
не плаши ни строго –
рано е за зима – толкоз
време има!...
Вятърът, що прати,
клоните разклати,
листите отрони,
птичките прогони.
Много се страхуват
тука да зимуват,
литнаха на ято
да си дирят лято.

*Йоана-Мария Димчева Йорданова, завършен 4 клас,
НУ "Проф. П. Нойков" гр. Ямбол*

Елин Пелин

„Есен Златокоса”

Есен златокоса
дрипава и боса,
ходи из гората
и брули листата.
На клонче безлисто
мъничка-мънисто,
люлее се птичка
самичка, горкичка.
Печално поглежда
и тихо нарежда
малка песенчица,
чиста кат пшеница.
Но мълчи гората,
ронят се листата...
и малката птичка
замлъкна горкичка.

*Наталия Недялкова Илчева – 4 клас,
ОУ „ Св. Св. Кирил и Методий” с. Бояджик*

Дора Габе

„Весела есен”

Как да не се радвам,
че е вече есен,
как да не я срещам
весело, със песен.
Всички я одумват
и я мразят всички
и от нея бягат
прелетните птички.
Само наште врани
и врабците сиви,
те стоят, не бягат
и не са страхливи.
Стъпваме по меки
листи във гората,
а пък тя е цяла
алена и златна.
А във къщи дюли,
ябълки с кошове,
сладко, мармалади,
за зимъс готови.

Полет Буржоа и Бренда Кларк

„Франклин посреща гости”

„Обичаше да чисти есенните листа, обожаваше тиквения пай и вкусното желе от червени боровинки, с радост плетеше сламени рогове на изобилие, в които слагаше есенни плодове, обичаше да прави кукли от царевична шума, но най-много от всичко обичаше гостуването на баба Костенурка и дядо Костенурко. Това гостуване беше семейна традиция и Франклин винаги чакаше баба си и дяди си с огромно нетърпение.”

*Десислава Маринова, втори клас,
СОУ „ Максим Горки ” гр. Стара Загора*

Кръстьо Станишев

Есен

„Сирената на фара свири остро,
а небосводът пак е мълчалив.
И близкият – на седем мили – остров
в мъглата чезне призрачен и сив.
Мъглата е несигурна и глуха,
на път не тръгват лодките сега.
Над залива самотен вятър духа
и дървесата късат от тъга.
Обшитите със злато летни дрехи,
треперят голи в есенния здрач.
Стопява се в мъглата като ехо
на гларусите глъхнещия плач...”

Асен Босев

Есенният вятър

„Падай, жълта шума,
застели замята,
С кон лети по друма
с есенният вятър!
Отдалече иде-
през реки, морета,
иде да се види
с родните полета.
Иде да посвири
в клони и комини,
грозде да подири
в китните лозини.”

*Гергана Иванова - завършен втори клас,
107 ОУ "Хан Крум" гр. София*

Лъчезар Станчев

Есенен гост

„През нашите градини, накичен с две гергини, минава момък млад, навсякъде познат. Той с поглед всичко позлатява, пред него всеки плод узрява. На рамото му слънце грее, върви усмихнат и си пее...”

*Калоян Праматаров - завършен 2 клас,
НУМСИ "Проф. П. Владигеров" гр. Бургас*

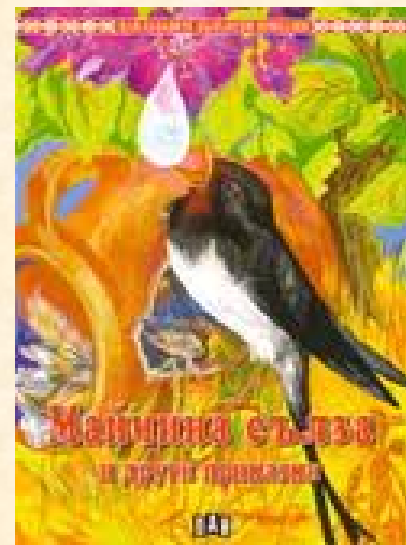

Ангел Каралийчев

Майчина сълза

„Заръмоля дребен есенен дъждец. Жълтият листак в гората светна. Големите гроздови зърна под лозницата набъбнаха и кожицата им взе да се пука. Наведе моравото димитровче цветове над търкулнатото в шумата пукнато гърне.“

*Поня Евгениева - завършен 4 клас,
ОУ "П. Р. Славейков" гр. Ямбол*

Асен Босев

Есента откри изложба

**„...Колко хубави картини!
Всяка гледка те зове.
Долу в селските градини
пламенеят плодове.
Медни круши, жълти дюли
като рой звезди блестят.
Момък орехите брули,
пълни кошове пращат.”**

Асен Разцветников

Гатанка

**Обирам плодовете.
Събличам лесовете.
Не чувам птича песен.
Наричат ме?**

ЕСЕН

*Росица Андонова – завършен четвърти клас,
СОУ «Св. Климент Охридски» гр. Ямбол*

Валери Петров

Есен

Ах, колко е хубаво! Листата са
всички

сякаш от блокче за водни
боички:

Виж, ясенът, който цял в
пламък червен е,

Се моли на бука:

- Дай жълто на мене!

А жълтият бук му отвърща:

- Съгласен, но дай ми ти
първо червенко от ясен!

И толкоз са пъстри и шарени
всички,

че няма в боичките толкоз
панички,

Какви ти панички!

- езикът ни даже

не може със думи докрай да
изкаже колко е хубаво!...

Елин Пелин

Златна есен

„Златна есен златни листи
рони,

Птичка пее на голите клони.

Синджир жерави високо
минава,

Птичка малка жално се
прощава:

-Птици-пътници, идете си
здрави

в далечните земи и държави!”

*Мила Христова – завършен 3 клас,
ОУ "Николай Петрини" гр. Ямбол*

Ханс Кристиан Андерсен

Грозното патенце

„...Беше чудно лято. Ръжта жълтееше по полетата, овесът зеленееше. Сеното бе събрано на купи по ливадите, а щъркелът се разхождаше на дългите си червени нозе и говореше по египетски - тоя език той беше научил от майка си. Край полетата и ливадите се простираха големи гори, а в горите имаше дълбоки езера...„

„...Настъпи есен, листата в гората пожълтяха и изсъхнаха; вятърът ги подхващаше и ги въртеше из въздуха: стана студено, снежни облаци надвисваха тежко над земята, а върху стобора стоеше гарван и от студ грачеше.”

*Пламен Христов завършен 2 клас,
ОУ "Димчо Дебелянов" гр. Ямбол*

Елин Пелин

Листата

„Една сутрин кичестата липа в гората се пробуди изтръпнала от студ.

- Какво ли е станало? - помисли тя и разгледа наоколо.

Първите лъчи на слънцето се мятаха през високите върхове и паднаха върху гората. И цялата гора изглеждаше сребърна и блестеше, блестеше.

И листата на липата бяха сребърни и също блестяха.

Беше тихо, тихо. Нищо живо се не обаждаше.

Само близкият поток шумеше и водите му бягаха надолу бистри и студени.

- Какво има? - пошушна липата.

- Слана, студена слана падна нощес - обади се един лист. По него друг...

- Листенца, какво правите?... Стойте! Защо падате?

- Сбогом, сбогом, мила липо, наша родна майко - зашепнаха листата.

-Есента е дошла вече...”

*Дариан Кундев – завършен 3 клас,
НУ "Проф. П. Нойков" гр. Ямбол*

Леда Милева

Карнавал в гората

Есента боядиса листата на
брезата.

После ветровете –
през лятото спали –
се разбудиха и надуха
кавали.

Те свиреха тъй весело,
че листата се засмяха и
заиграха.

Песента на кавалите беше
звънка,

а дръжката на всяко листо
беше тънка!

– Какво ще правим, кажете?
– питаха листата на брезата.
– Ду-ду-ду-у-у! – пищяха
ветровете с кавали

– Не сте ли разбрали?
Днес ще има голям
карнавал.
Вижте върбите –
позлатили са си косите.
Вижте младия бук –
облякъл червен ямурлук.
Дори шипката си е
наметнала шал.
Да вървим! Карнавал,
карнавал!
Тъй свиреха ветровете.
А листата на брезата
се въртяха
танцуваха
летяха.

Асен Разцветников

Есен

През градини лют и гневен бяга
севернякът с дългата тояга,
севернякът с калните цървули
де какво застигне, бий и брули.
Свърна там във белите тополи,
дето връх в небето са заболи –
стволи бие, златни листи рони,
златни листи от сребърни клони.
И останаха белите тополи,
и останаха бедничките, голи.
Ей го после гневно пак забрули
сгушените зад купата дюли,
и доде гневът му се насити,
станаха на циганки, горките...”

*Деница Костова завършен 3 клас
ОУ "Н. Й. Вапцаров" гр. Казанлък*

Константин Константинов

Куклите

„В една есенна вечер по пътя за града вървяха двама души: дядо Паруш Късмета и внучето му Янко...”

„Стигнаха при един голям двор. Вътре пламтеше огън. Виждаха се разтоварени кораби и кошове грозде. Чувахе се глъчка и шум. Беше гроздобер и берачите току-що бяха се върнали от лозята.

Стопанинът и работниците посрещнаха дядо Паруш и Янко с радост. Нагостиха ги. Почерпиха ги с прясна шипа...”

*Мая Георгиева – завършен 4 клас
48 ОУ "Йосиф Ковачев" гр. София*

Дора Габе

Тъжна есен

Нека вятър вее
в наща пуста стряха,
птичките от нея
вече излетяха.

Де ли през морета
все пътуват още,
скитат по небето
цели дни и нощи.
А пък тук са сбрани
пилците на двора
и врабци, и врани
кацат по стобора.

Нито песни пеят,
нито са красиви,
а пък още смеят
да са горделиви.
Нека вятърът вее
в наща пуста стряха,
птичките от нея
вече отлетяха...

*Айше Мюсрефова завършен 2 клас
ОУ "Д-р П. Берон" гр. Ямбол*

Елин Пелин

Златна есен

Елате в полето да изпратим последните дни на есента!
Колко много промени в природата! Тревата прецъфтяла,
пожълтяла. Из нея се мяркат хубавите главици на цветята.
Дълги паяжини се протакат из въздуха. Всичко изсъхнало,
повяхнало, тъжно. Гората стои замислена. Спираш се да чуеш
някоя птича песен. Напразно чакаш-певците ги няма. Само
сойка или сврака кресна и отлети някъде или някое плахо
непознато птиче мълчаливо шавне из шубраците. Отнякъде
излезе вятър. Тъжно зашуми гората, праскат сухи съчки,
попадат жълти листа и пак настане мъртва тишина.
Реката също не е весела. Тя тече бавно, някак уморено. По
водата и се влачат сламки, зряла царевична шума.
В градините и лозята наоколо се чува говор, вик, песни.
Ябълки и круши, натежали от плод, се радват на слънцето.
Узрели гроздове надничат из под вейките лозината.
Златна есен вече е настъпила.

*Камелия Христова завършен 3 клас
СОУ "Св. Климент Охридски" гр. Ямбол*

Съставители:

- Йоана-Мария Димчева Йорданова,
- Наталия Недялкова Илчева
- Десислава Маринова
- Гергана Иванова
- Калоян Праматаров
- Поня Евгениева
- Росица Андонова
- Мила Христова
- Пламен Христов
- Дариан Кундев
- Деница Костова
- Мая Георгиева
- Айше Мюсрефова
- Камелия Христова

